

Ναι, Ήταν Βιασμός (Φυλλάδιο)

Ιστορικό Σημείωμα

Αυτό το φυλλάδιο εκδόθηκε από την [Συσπείρωση Ατάκτων](#) τον Ιούλη του 2016 στη Λευκωσία.

Περιεχόμενο

ΝΑΙ, ΉΤΑΝ ΒΙΑΣΜΟΣ

Στες 14 του Ιούλη τζιαι μετά που θκυο εφέσεις που αφορούσαν τον βιασμό μιας 50χρονης γυναίκας, οι δικαστές αποφάσισαν ότι η ποινή του δικαστηρίου ήταν υπερβολική για την πράξη τους τζιαι εμειώσαν τους την ποινή. Επροσθέσαν τζιαι αφαιρέσαν, τζιαι εκαταλήξαν ότι ο βιασμός μπορεί να μετρηθεί με λογιστικές πράξεις τζιαι οι ποινές να παίζουν αναλόγως της προέλευσης του θύτη τζιαι του ατόμου που τον βιώνει, της ηλικίας του- αν δεν εν πολλά μιτσή ή μεγάλο έννεν πολλά βιασμός, εν λιότερο-, αν εχρησιμοποιήθηκεν ή όι όπλο- λες τζιαι η βία που συγκεντρώνει η πράξη έννεν αρκετή-, αν εκατέληξεν ή όι το άτομο που επέρασε βιασμό στο ψυχιατρείο.

Πριν 3 χρόνια ακόμα μια γυναίκα εβίωσε τον βιασμό. Τούτη ήταν μόνο μια που τες σιλιάδες περιπτώσεις τζιαι μάλιστα που τες ελάχιστες όπου το άτομο είσιεν το σθένος να φκει δημόσια τζιαι να καταγγείλει τους θύτες του. Γιατί ακόμα τζιαι το γεγονός ότι η μεγάλη πλειονότητα των περιστατικών βιασμού έν καταγγέλλονται ποττέ, λαλεί πολλά για την πατριαρχική κοινωνία που ζούμε. Το ότι η συγκεκριμένη γυναίκα ήταν μετανάστρια έκαμεν την σίγουρα πιο ευάλωτη.

Η κουλτούρα του βιασμού ήταν πάντα μέρος της κυπριακής καθημερινότητας. Βιώνουμε την όταν πρέπει να περπατήσουμε μόνες τες νύχτες τζιαι νιώθουμε την ανάγκη να κρύψουμε το σώμα μας, όταν ο μάστρος στη δουλειά θωρεί μας με υπονοούμενα μ' ένα βλέμμα εξουσίας στο σώμα μας τζιαι μεις πρέπει να χαμογελούμε για τούτο, όταν ο σύντροφος μας νομίζει ότι μπορεί να αποφασίζει για μας τζιαι απαιτεί να ντυνούμαστε πιο σεμνά για να μεν προκαλούμε, ή όταν απλά θέλουμε να μιλήσουμε για κάτι αλλά κανέναν εν μας διά σημασία, γιατί “είμαστε πολύ χαριτωμένες (too cute)”, επειδή ο λόγος που υπάρχουμεν εν για τα καλλιστεία, επειδή είμαστε τσούλες ή είμαστε αγάμητες, άσιημες, χοντρές... Το φύλο μας “δυστυχώς” σας εμποδίζει να ακούσετε τι λέμε.

Μαζί με την εκκλησία τζιαι οι δημόσιοι φορείς ενισχύουν τζιαι αναπαράγουν την πατριαρχία τζιαι περνούν την που γενιά σε γενιά. Ο άντρας εν “άδρωπος” τζιαι η γυναίκα υπάρχει απλά σαν συμπληρωματικό στοιχείο. Σαν αντικείμενο που ανήκει στον άντρα, τζιαι τζιείνος σαν κατάλληλος αφέντης-ιδιοκτήτης μπορεί να αποφασίζει για το αντικείμενο. Εν τούτη η νοοτροπία που διά το δικαίωμα στους άντρες να θεωρούν ότι τα γυναικεία σώματα υπάρχουν προς τέρψη των σεξουαλικών τζιαι λοιπών επιθυμιών τους χωρίς “τζιείνα” να μπορούν να αποφασίσουν για λλόου τους.

Οι γυναίκες όμως είμαστε δαμέ για να αντιδράσουμε τζιαι να αντισταθούμε. Να σας πούμε ότι το σώμα μας έν σας ανήκει. Τζιαι αν τούτο σας ακούεται αυτονόητο, τότε αναρωτηθείτε πόσες φορές ενιώσετε ότι έσιετε το δικαίωμα να καθορίσετε πώς ντύνεται μια γυναίκα, με ποια ή πόσα άτομα τζιαι κάτω που ποιες συνθήκες συμπεριφέρεται σεξουαλικά, αν θα έσιει το δικαίωμα να σταματήσει μιαν εγκυμοσύνη που συμβαίνει μέσα στο σώμα της. Ο βιασμός, τούτο που τώρα σας φαίνεται αποτρόπαιο, έννεν μια πράξη που συμβαίνει μόνο σε σκοτεινά, στενά σοκκάκια που “τέρατα”. Ο βιασμός

ήταν όταν ο άντρας που επαντρευτήκαμε ανάγκασε μας να κάμουμε σεξ όταν τζαι όπως έθελε γιατί εν είχαμε το δικαίωμα πλέον να του πούμε «όι». Ο βιασμός ήταν όταν ο “κολλητός” μας που εμπιστευκούμασταν να μας πάρει σπίτι όταν ήμασταν μεθυσμένες, εβρέθηκε να μας ακινητοποιεί στο κρεβάτι. Ο βιασμός ήταν όταν το αφεντικό μας στη δουλειά μας είπε να είμαστε πιο ευγενικές τζαι να μην αντιδρούμε όταν μας τζίζουν, μέχρι που έθελε να κάμει σεξ μαζί μας γιατί διαφορετικά θα μας έστελλε πίσω στη χώρα που εγκαταλείψαμε για μια καλύτερη ζωή. Ναι, ΗΤΑΝ βιασμός. Γιατί ο βιασμός εν πάρα πολλά απλά όταν το άτομο εν πει ελεύθερα ΝΑΙ.

Τζαι θα ακούσεις: γιατί έκαμες ώτοστοπ; γιατί ήπιες; γιατί επερπατούσες μόνη σου; γιατί τον επαντρεύτηκες; γιατί εφόρησες τούτα τα ρούχα; γιατί έν εκατάλαβες ότι έν έσεις εσύ τον έλεγχο του σώματος σου; ότι άλλοι το ορίζουν. Είμαστε δαμέ σήμερα για μια γυναίκα που έζησε έναν ομαδικό βιασμό, ακόμα έναν βιασμό στο δικαστήριο, όταν έπρεπε να εξεταστεί τζαι να αντεξεταστεί για να διακριβωθεί το “πειστήριο του βιασμού” τζαι την απόφαση του ανώτατου δικαστηρίου ότι τούτος ο βιασμός “έεεε δεν ήταν και τόσο βιασμός”. ΝΑΙ, ήταν τόσο βιασμός. Γιατί ο κάθε βιασμός εν τόσο βιασμός. Τζαι η κάθε προσπάθεια μείωσης του εν απλά το αποτέλεσμα της πεποίθησης σας ότι μπορείτε να ορίζετε ποια σώματα έχουν αξία τζαι πόση εν η αξία τους.

Διεκδικούμε πίσω το σώμα μας. Το να μπορούμε να πούμε «Όι» στες επικλήσεις για παραπάνω ευγένεια στην παραβίαση, για παραπάνω ανοχή στα βλέμματα τζαι σχόλια που αστυνομεύουν τα σώματα μας ή θέτουν τα κάτω που μικροσκοπία πατριαρχίας, όπου είτε εν πολλά ελκυστικά είτε εν πολλά αποκρουστικά, είτε εν πολλά “διαθέσιμα”. Όι έθθα ανεχτούμε άλλο την κουλτούρα του βιασμού. Εννά μαστε δαμέ για να σας θυμίζουμε ίντα που εν η παραβίαση τζαι ο βιασμός τζαι ας εν αυτονόητα.

18 του Ιούλη, 2016

Λευκωσία

Συσπείρωση Ατάκτων

syspirosiatakton.org

Θεωρούμε εαυτές και εαυτούς ως κομμάτι του ευρύτερου κινήματος ρήξης με το υπάρχον μοντέλο οργάνωσης της κοινωνίας. Αντλώντας από την παγκόσμια και τοπική εμπειρία θα προσπαθήσουμε να συμβάλουμε τόσο στο διάλογο όσο και στις δράσεις που σκοπό έχουν τον οραματισμό και τον αγώνα για μια κοινωνία αυτοοργάνωσης, αυτοθέσμησης, αλληλεγγύης.

[Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση](#), [Χρειάζεται Δακτυλογράφηση ή OCR](#), [Φυλλάδια](#), [Συσπείρωση Ατάκτων \(Ομάδα\)](#), [Δεκαετία 2010-2019](#), [2016](#), [Λευκωσία \(νότια\)](#), [Λευκωσία](#)

From:

<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

<https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:leaflets:sispirosiatakton:rape>

Last update: **2026/08/02 11:11**

